

[Erna Sørensen.]

der kan hensættes, beløb, som hverken helt eller halvt vil kunne dække, hvad et barn i virkeligheden koster. Så er der tilbage kun dette, at de, der er voksne og har fået deres uddannelse, måske har fået mere, end de yngste børn får, men det kan efter min mening ikke begrunde en sådan stor administration. Jeg vil derfor gerne forbeholde mig min stilling, når denne sag kommer til behandling i udvalget, og se nærmere på, hvad man egentlig kan opnå ved at gennemføre en forlodsret.

Jeg har også mine tvivl om, hvordan det egentlig skal gå med de allerede oprettede testamenter, som først kommer til anvendelse eller først bliver aktuelle længe efter, at denne lov er trådt i kraft. Jeg synes ikke, de foreslåede bestemmelser dækker alle tilfælde, men også dette kan vi forhåbentlig diskutere i et udvalg.

Skal jeg sammenfatte vort partis stilling til dette lovforslag, må det være, at vi er meget interesseret i at få en modernisering gennemført inden for vor arvelovgivning, men at dette dog ikke haster mere, end at vi må tage os god tid til at overveje de enkelte paragraffer; der er jo mange, og de er meget indholdsrige alle sammen, så det bliver mange emner, vi skal tage op til behandling.

Jeg kan altså allerede nu give tilsagn om en velvillig behandling af lovforslaget, idet jeg forstår, at man på ny tager sagen op, når vi mødes i næste samling.

Hagen Hagensen: Jeg skal på mit partis vegne gøre nogle enkelte bemærkninger til lovforslaget om ændringer i skifteloven.

Det foreliggende forslag til ændringer i skifteloven vedrører, bortset fra en enkelt bestemmelse om ting af særlig erindringsværdi, alene den gældende skiftelovs kapitel 5, der omhandler behandlingen af dødsboer, når der er en efterlevende ægtefælle.

Det er vel rimeligt, at lovforslaget indskrænkes på denne måde, når det fremsættes i tilknytning til arvelovsforslaget, og det erkendes, at der kan være behov for ændringer af nogle af skiftereglerne i forbindelse med en ændret arvelovgivning. Imidlertid vil det være at ønske, om der i forbindelse med behandlingen af ændringer i skiftelovens kapitel 5 på samme tid fandt

en behandling sted af ændringer i skiftelovens kapitel 6, der omhandler skifte for fællesbo i ægtefælles levende live, altså efter separation og skilsmisse etc. etc. Det ville give mulighed for at afstemme visse regler, hvoraf jeg om lidt skal nævne nogle enkelte.

Det synes at være muligt at få en sådan samlet behandling af skiftereglerne vedrørende ægtefæller, navnlig såfremt den højtærede minister på grundlag af den betænkning, som justitsministeriets ægteskabsudvalg af 1957 for kort tid siden, og efter at arvelovsudvalget har afgivet sin betænkning, har afgivet, og som omhandler skifte mellem ægtefæller, vil fremsætte forslag til en ændring af skiftelovens kapitel 6. Det ville betyde en lettelse for alle, der skal arbejde med skiftespørgsmål, om der på samme tid indføres nye, med hinanden afstemte regler vedrørende ægtefæller. Dertil kommer, at det vil være rimeligt at få et samlet optryk af ændringerne af skifteloven, der vel ellers vil komme ret kort tid efter hinanden, og da lovforslaget jo ikke skal behandles færdig i denne samling, understreger det vel yderligere, at det vil være muligt at få ændringerne i begge kapitler behandlet på én gang.

Den styrkelse af den efterlevende ægtefælles skifteretlige stilling, som lovforslaget er udtryk for, forekommer stort set at være velbegrundet. Det gælder således i almindelighed den foreslåede nydannelse om den efterlevende ægtefælles ret til af boet at udtage værdier, der sammenlagt med boslod og arvelod samt særeje efter lovforslaget udgør indtil 6 000 kr. Der kan dog være grund til at overveje, om der ikke kan findes en anden og mere smidig afgrænsning end med et absolut beløb. Den højtærede minister har selv ved fremsættelsen bemærket, at han vil være villig til at drøfte en forhøjelse af 6 000 kr.s grænsen, og i den inflation, vi fremdeles har, kan der være god grund til ikke at lægge sig fast på et absolut beløb, der kan betyde, at den praktiske hensigt med nydannelsen hurtigt vil blive gjort til måske næsten intet.

Udvidelsen af ægtefællens udtagesret efter lovforslagets § 62 c bør vel sammenholdes med den regel, som ægteskabsudvalget har foreslået som sin § 69 a, hvorefter ligestilling mellem ægtefæller ved skifte